

Dal ji je krono, zmečkano in mokro, a ona ga je hvaležno pogledala s svojimi črnimi očmi.

»Bog ti povrni, ljubo dete! A stoj! Kako ti je ime?«

»Jožko, mali Jožko.«

»Lepo ime Jožko! Jaz sem Mimica.«

»Lepo je tudi tvoje ime,« je rekel Jožko in stekel po ulici nazaj. Zažvižgal si je veselo pesem, kipečo iz čistega, usmiljenega srca.

Mimica se je pa okrenila in je odšla.

»Ah ta Jožko, ta je še zlato dete!«

A ko je Jožko tisto noč zaspal, se mu je sanjalo, da je prišel k njemu bel angel in je prinesel veliko, zlato knjigo. Knjiga dobrih del je bila to, in v to knjigo je zapisal angel z velikimi zlatimi črkami Jožkov dar.



J. E. Bogomil:

Skrb za zimo.

Pri Tršarjevih je bilo življenje bolj trdo. Očeta ni bilo več, Amerika ga je pobrala. Tja je šel iskat dolarjev, pa je našel smrt: rudnik ga je podsul, in v jami je našel mladi mož svojo smrt in svoj grob.

In zdaj? Draginja taka! Mama pač nekaj zasluži, a to je komaj za vsakdanji kruhek. Kje je pa denar za obleko, kje denar za drva?

Če bi za reveže vsaj zime ne bilo! A zima potrka vsako leto na vsaka vrata. Snežniki si nataknejo na svoje visoke glave snežne kape. Drevje se



Skrb za zimo.

otresa orumenelega listja. Polje je prazno, travniki goli. Po ravnini in po gorah pa zamori slana še tisto pest cvetja in zelenja, ki je čez leto kljubovalo vsem nezgodam.

»Če hočeta imeti pozimi gorak kotichek, pa si naberita pravočasno suhe hoste po lesu,« je svetovala Tršarica Tončku in Anici.

»Če ni strahu v gozdu?« sta pomišljevala otroka.

»Ni ga! Za revne in pridne otroke ga ni. Mi smo revni, in vidva sta bila doslej pridna.«

»Pa, če ljudje ne bodo hudi?«

»Ne, ne bodo! S Trdinom sem že govorila. Rad je dovolil. Kar na Trdinovo hodita!«

Pa sta hodila Tonček in Anica dan za dnem v Trdinovo po suhljad. Trdinu se ni nič poznalo, Tršarjevim pa zelo. V peči je bil pozimi ogenj, ogenj je delal toploto, in Tršarjeva dva sta se grela vsak v svojem toplem koticčku.

O, pa tudi Trdinu se je poznalo. Ne takoj, ne ravno tisto zimo; a poznalo se mu je le. Ne verjame-te? Pa Trdina vprašajte! Kako je že dejal?

»Tale suha hosta mi bo pripomogla da toplega koticčka v nebesih.«

